

For det tredje: Er der i lovforslaget optaget personer, som inden for de sidste 5 år har overtrådt narkotikalovgivningen?

For det fjerde: Er der i lovforslaget optaget personer, der er idømt en ubetinget fængselsstraf på 4 år eller mere?

Og for det femte: Er der i lovforslaget optaget personer, der er idømt straf for personfarlig kriminalitet af alvorligere karakter: grov vold, grove sædelighedsforbrydelser, drab, drabsforsøg, alvorlig narkokriminalitet og økonomisk kriminalitet?

I det omfang der måtte befinde sig nogle under de fem grupper, stiller vi ændringsforslag om, at de ikke får dansk statsborgerskab. I det omfang det bliver stemt ned – og det gør det jo, ved vi – vil vi ved tredje behandling stemme for det samlede lovforslag, fordi vi ikke synes, det skal gå ud over det helt store og overvældende flertal af alle ansøgere, som har opført sig fuldstændig i overensstemmelse med reglerne og har gjort, hvad de skulle; de skal også have den konservative stemme.

Men vi prøver altså at pille de 10, 20 eller 30, det måtte dreje sig om, ud af lovforslaget ved anden behandling.

#### **Poul Nødgaard (DF):**

Jeg gad vide, hvad den danske befolkning ville sige, såfremt den var helt klar over, at Folketinget her i dag behandler et lovforslag, hvor ikke mindre end 3.157 voksne og 2.386 børn gøres til danske statsborgere. Og ikke nok med det: Lovforslaget indeholder oplysning om, at der i indværende folketingsår kommer flere lovforslag af samme slags. Så det skal ikke undre mig, om vi i løbet af folketingsåret opnår at give ca. 15.000 udenlandske borgere dansk statsborgerskab.

Med dansk statsborgerskab følger de største rettigheder, der kan opnås noget sted i verden. Derfor må Dansk Folkeparti også med stigende uro være tilskuere til, hvordan et kompakt flertal her i Folketinget slår de offentlige kasser på vid gab for de tusinder af udlændinge, der i de seneste år er kommet ind i Danmark, og som for en stor dels vedkommende ikke er i stand til at klare sig selv økonomisk set.

De kæmpestore økonomiske udgifter, den førte politik medfører, må betales af de skatte- og afgiftsplagede danskere, der så tilmed må være vidne til, at der på en række områder mangler økonomiske midler. Lad mig f.eks. blot nævne de uværdige forhold, der bydes specielt

de ældre, der er ramt af sygdom, og som mange gange stoves sammen i små stuer på sygehuse, ligesom de sindslidende i Danmark har meget uværdige forhold at leve under. Det ved jeg i hvert fald fra de medlemmer, der er medlemmer af det såkaldte § 71-udvalg.

Og så spørger vi i Dansk Folkeparti: Hvor længe skal en sådan udvikling fortsætte? Det kan den, indtil et flertal her i Folketinget tager skeen i den anden hånd, hvilket i den aktuelle situation vil sige, at man stopper for tilstrømning af udenlandske statsborgere, hvilket så vil medføre, at antallet af ansøgere om dansk statsborgerskab går drastisk ned.

I den kommende tid vil Dansk Folkeparti stille en række spørgsmål med henblik på at få reduceret lovforslaget, men når vi ser på alliancen her mellem regeringen og SF og sikkert også Enhedslisten og så partiet Venstre, så er der nok ikke de store muligheder for at imødekomme vore ønsker om at se med helt anderledes kritiske øjne på det foreliggende lovforslag om dansk statsborgerskab.

Så var det glædeligt her i dag at høre, at Det Konservative Folkeparti ikke er med i den aftale mellem regeringen og Venstre om, hvordan man tildeler dansk statsborgerskab efter regelsættet. Men jeg må sige, at glæden jo ikke vareder ret længe, for når den konservative ordfører så straks efter lægger det i hænderne på regeringen og melder, at man selvfølgelig stemmer for lovforslaget samlet til slut, så ved jeg ikke, hvor meget de holdninger egentlig er værd, som den konservative ordfører har givet udtryk for.

Og så må jeg sige til sidst: Danmark skal ikke være et lukket land; men en taludvikling som beskrevet i Indenrigsministeriets publikation af juni 1999 – den står jeg med her – taler sit tydelige sprog om, hvilken faretruende udvikling Danmark står over for i de kommende år. Og desværre tyder meget på, at et politisk flertal ikke er i stand til eller ikke vil ændre tingenes tilstand.

At Socialdemokratiet fører an i den førte politik på udlændingeområdet, skal have et par ord med på vejen. Er man i Socialdemokratiet overhovedet klar over, at rigtig mange vælgere forlader partiet, fordi de føler sig svigtet på udlændingeområdet?

Da jeg for nogle dage siden viste lovforslaget til en socialdemokratisk vælger i mit lille lokalsamfund, udbrød han spontant, da han havde siddet og læst lidt i lovforslaget – også de man-